

Isten munkái és azok üzenete.

Rengeteg olyan dolog van körülöttünk, amit látásunk, tapintásunk, szaglásunk, hallásunk, vagyis az érzékszerveink segítségével ismerhetünk meg.

A korábbi lapszámunkban arra buzdítottunk benneteket, hogy igyekezzetek megismerni Istent. De vajon megismerhetjük Istent az érzékszerveink által? Hisz látni nem látjuk őt, a hangját nem halljuk. Kezünkkel nem tudjuk kitapintani, szaglásunkkal nem tudjuk felkutatni. Isten lényét érzékszerveink által nem érzékelhetjük, de az Isten által teremtett világot már igen. Annak szemlélése által pedig megtudhatunk néhány dolgot annak alkotójáról, Istenről is. Például az ő hatalmáról és bölcsességéről szerezhetünk tudomást.

Ha egy felhőtlen nyári éjszakán megfigyeljük a csillagokat, akkor ez Isten iránti csodálatra indíthat bennünket. A világegyetemet vizsgáló tudósokat, akik nagy távcsövekkel még sokkal többet látnak ezekből a csillagokból, még inkább lenyűgözi a világegyetem nagysága, bonyolultsága és szépsége. Isten nagyságát és bölcsességét dicsőíti a teremtett világ.

Ha gyalogolnunk kell néhány kilométert, akkor azt a távolságot igen nagyra találjuk. De mi ez a Föld méreteihez képest! Ahhoz, hogy a Földet gyalog körbejárd, évekre lenne szükséged.

Azonban a Föld nemcsak nagy, hanem szebbnél szebb teremtmények népesítik azt be: hegyek, völgyek, fák, virágok, rovarok, kisebb és nagyobb állatok. Hatalmas tengerek és óceánok, melyekben millió számra élnek halak, és egyéb vízi állatok.

Honnan van mindez? Ki gondoskodik minderről? Ki tartja fenn mindezt?

Mindezeknek valahonnan elő kellett állniuk. Ezt a bonyolult rendszert valakinek fenn kell tartania. Sokan próbálják elhíttetni azt, hogy mindez magától állott elő, csak úgy véletlen, és a véletlen tartja fenn. A teremtett világ azonban túl bonyolult ahhoz, hogy a véletlenre háríthassuk a jelenlétét,

és működését. Mi Istent nem látjuk, de látjuk az ő teremtményeit, azoknak szépségét és bonyolultságát. Ezek pedig Isten hatalmára és bölcsességére emlékeztetnek bennünket.

Az ember is állít elő elektromos áramot, de igen nagy erőfeszítésébe, és igen sok munkájába kerül. Ha ezt összehasonlítjuk a villámokkal, akkor azok mellett messze eltörpül az ember teljesítménye. A hatalmas dörgések, a félelmetes villámok is Isten nagyságára emlékeztetnek. Mi nem tudunk olyant előállítani. Nem vagyunk képesek felhőket és esőt előállítani. Nem tudjuk elindítani vagy megállítani a szelet.

Isten képes villámokat alkotni, az Ő nagyságát és bölcsességét dicsérik a felhők, a szél, amely ide-oda viszi a felhőket, a hópelyhek és az eső, amely alászáll belőlük.

Gyakran csodáljuk a madarak énekét, és ha tanulsz már zenét, vagy valamilyen hangszeren játszani, akkor még inkább tudod azt értékelni. Megtanulhatunk sok szép éneket, de nem tudunk új éneket tanítani a madaraknak. Nem tudjuk megtanítani őket a fészekrakásra, költésre és fiókák nevelésre. Nem tudjuk megtanítani őket arra, hogy télire melegebb országokba költözzenek, és tavasszal majd hazataláljanak. De nem is szükséges nekünk ezzel fáradozni, mert valaki már megtanította őket erre. A tudósok újra meg újra rácsodálkoznak arra, hogy mi mindenre meg vannak már „tanítva” az állatok. Isten csodálatosan megalkotott mindent, és csodálatosan működteti az Ő teremtményeit. Az Ő bölcsesége és ereje hatalmas!

Vagy ott vannak a virágok! Szébbnél szebb színek, formák, méretek. Fehér, sárga, kék, narancssárga, piros és még sok megnevezhetetlen színárnyalat. A szépségüket kiegészíti a csodálatos illatuk, a belsejükben rejlő ízletes méz és virágszór. Mi emberek képtelenek vagyunk egy szál élő virágot is előállítani, még a legegyszerűbbeket sem.

De Isten megalkotta őket számtalan formájukkal, színükkel, méretükkel, illatukkal. Könyvek százait írták tele a virágok, a növények csodálatos világáról, és még közletről sem írtak le mindent. Ez is Isten nagyságát és bölcsességét dicsőíti!

Sokan próbálják ezt elfojtani azzal, hogy mindezt a véletlennek tulajdonítják. Teszik ezt azért, hogy ne kelljen megalázkodniuk Isten előtt. A teremtett világ azonban túl szép, és túl bonyolult ahhoz, hogy a véletlen műve legyen. Érzékszerveinkkel Isten lényét nem kutathatjuk, de munkáit vizsgál-

va, rácsodálkozhatunk az Ő bölcsességére és nagyságára.

Ezért a Kis Zarándok hasábjain megpróbálunk rámutatni a teremtett világ szépségére és bonyolultságára, hogy ily módon is csodálhassuk a mi Teremtőnket.

„Az eget beszélük Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat. Nap napnak mond beszédet; éj éjnek ad jelentést. Nem olyan szó, sem olyan beszéd, a melynek hangja nem hallható: Szózatuk kihát az egész földre, és a világ végére az ő mondásuk.” Zsoltárok 19,2 - 5

Ismerjük meg a bogarakat - Cserebogarak

Május hónapban kora estétől sötétedésig gyakran láthatatok nagyméretű, barna bogarakat röpködni közel a talaj felszínéhez, vagy az utcai lámpák körül. Biztosan többen közületek ismeritek, és rájöttek, hogy a cserebogár-ról van szó. Ez a viszonylag nagy bogár az emberre nézve ártalmatlan, ezért sok gyerek kedvenc játéka.

Ebben az évben sok cserebogarat láthatatok, de nem figyelhetitek meg őket minden évben. Gondolkoztatok már azon, hogy miért? Ahhoz, hogy választ kaphassatok erre a kérdésre, szükséges ismernetek azt, hogyan élnek ezek a bogarak. Megismerve az életszakaszaikat, úgy csodálkozhattok rá arra, hogy Isten milyen bölcsen alkotta meg őket.

A cserebogarak a Bogarak rendjén belül a Lemezescsapúakhoz tartoznak. Testük három fő részre: a fejre, a torra és a potrohra tagolódik. E részek különállóak és ízeknek nevezett szelvényekből tevődnek össze. A fej szelvényei össze vannak növe. A tor három, a potroh 5-11 gyűrűszerű szelvényből áll. A fejen helyezkednek el az érzékelők (csápok) és a szájszervek, a toron a helyváltoztatási szervek (lábak), a potrohon a szaporítószervek. A cserebogarak szájszerve rágó típusú, csápjai lemezesek. A toron három pár láb és két pár szárny található. A potroh jellegzetes farnyúlványban végződik, amely fajtára jellemző.

A cserebogarak kétivarúak. Csápjuk alapján különíthetjük el őket: a hímek csápbunkója nagyobb és hét lemezből áll, a nőstényeké kisebb és hat lemezből áll.

A kifejlett bogarak kb. 2,5 cm hosszúak, lombos fák fakadása idején lepik el a fákat, lombjukkal táplálkozva. Legin-

kább a tölgyet, vadgesztenyét, juhar, bükk és gyümölcsfákat szereti, de a tűleveleket, a fenyők porzós virágait is elfogyasztja. A nőstény petéit laza gyökérzetű talajba, 5-6 cm mélyen rakja le, és azután elpusztul. A lárva, amit pajornak nevezünk (népi nevén csimasz), 5-6 nap alatt kikel és kifejlődése végéig a földben marad. Első évben rothadó növényi részekkel táplálkozik, azonban második-harmadik évben a növények gyökereit fogyasztja, sokszor jelentős károkat okozva. Harmadik évben, május hónapban mélyebbre vonul, és ott megfelelő nagyságú üreget készítve magának csodálatos módon bábnek nevezett állapotban mozdulatlanul marad, miközben a testében kémiai átalakulások zajlanak. A bábból 1-2 hónap múlva kifejlődik a bogár, de a telet még a földben tölti, és csak következő év tavaszán bújik elő. Ekkor tömegesen lepik el a lombleveleket, és gyorsan szaporodóképessé válnak. Kifejlett bogáralakban alig egy hónapot élnek. Ez idő alatt párznak és lerakják petéiket.

A cserebogarak esetében megfigyelhető, hogy a repülésre különlegesen felkészülnek: lábukkal erősen megkapaszkodnak, csápjukat, potrohukat meglóbalják. Ezt azért teszik, mert testükben 550, a légzőcsövekkel összefüggő, zsákszerű kitüremkedés van, amit levegővel kell megtölteniük, hogy felszállhassanak.

Itt a mi vidékünkön csak kétféle cserebogarat figyelhetek meg (a májusi és a sárga), de több fajtája létezik. Ismerjünk meg belőlük néhányat!

Májusi cserebogár

Jellemző rá, hogy farnyele hosszabb, és csúcsa elkeskenyedik, fedőszárnya egyszínű, a köztük elhelyezkedő pajzsocska háromszög alakú.

Kurtafarkú cserebogár

Farnyele rövid, és a végén gombszerűen kiszélesedik. Szárnyfedőinek oldalszegélye fekete, a köztük levő pajzsocska kerek.

Kalló cserebogár

Feketés-barna, szárnyfedői világosabbak, felületük márványozott (ezt a márványozottságot pikkelyszerű szőrzet képezi). A száraz, homokos vidékeket kedveli.

Keleti cserebogár

Világos vörösesbarna, fehéren sávós szárnyfedőkkel

Bundás cserebogár

Szürkésbarna, testfelületét molyhos, fehéres szőrzet borítja. Az alföld homokján él, pajorja takarmánynövények gyökerét fogyasztja.

Sárga cserebogár

Világos sárgásbarna, 1,5-1,7 cm, farnyele nincs, szárnyfedője szőrös. Pajorja füvek gyökerét pusztítja.

Az istenkeresésről

– A művész minden elkészített darabja az örök értékek kereséséről tanúskodik. Keresi a maradandót, a szépet, a jót! Minden elkészített alkotásban ezt a vágyát próbálja érvényre juttatni - méltatta a szakértő a képzőművész munkáját egy kiállítás megnyitóján, ahol Balázs és Andrea is szüleik kezét fogva hallgatták a meleg ajánlást.

– Nézd, ebben a füzetben megtalálod a művek nevét. Vidd magaddal, és ez alapján megkeresheted őket! - szólt anya, és elengedte a kislányt felfedező sétájára.

Balázs az édesapjával indult el megtekinteni a tárlatot.

– Ez mi is? Igen, ez a Dallam. Ez pedig a Némaság. Ez úgy néz ki, hogy a Szégyen, ez meg itt a Kereső! - sorolta félhangosan a kislány a keskeny talpakra állított, kőből és fából összeállított figurák neveit. Mindegyiket jól szemügyre vette, aztán édesanyjához sietett.

– Tulajdonképpen, mit is keres a művész bácsi? – kérdezte.

– Azt, amit, pontosabban Akit, minden ember, ha boldogtalannak érzi magát.

– Tetszett a látnivaló? – érdeklődött a kisfiával visszaérkező apa, és átölelte feleségét.

– Andrea kérdése az, hogy mit keres a művész? – jegyezte meg anya, és közben bólintott, hogy igen az alkotások gyönyörűek.

– Szerintem Istent! – kiáltotta hangosan Balázs, és várta, hogy egyetértenek-e vele a szülei.

– Úgy van, én is azt gondolom! – helyeselt a családfő, majd folytatta: – Minden ember életében ott van az a hely, amit csak Krisztus tud betölteni. A Biblia így ír erről:

„Mert mit használ az embernek ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? Avagy mit adhat az ember váltságul az ő lelkéért?” (Márk 8,36–37)

– Ez mit jelent édesapám? – kérdezték majdnem egyszerre a gyerekek.

– Ez azt jelenti, hogy mindent megkaphatunk a világban, de a mi lelkünk igazi békéjét csak akkor, ha megtaláljuk a bűneinkből való szabadulás lehetőségét. Másképpen a lelkünk örökre elvesz. Krisztus Jézus az egyetlen, Aki erre megoldást ad. Őt kell keresni! – fogta meg apa a kicsiket és csendesen hazafele indultak.

Isten szól!

Korábban már többször is arra buzdítottunk benneteket, hogy igyekezzetek megismerni Istent! De azt is megállapítottuk már, hogy Istenről az érzékszerveink segítségével túl sok dolgot nem tudhatunk meg. Az örök élet elnyeréséhez, és az Isten előtt kedves élethez annál több ismeretre van szükségünk, mint amit a természet vizsgálata során szerezhethetünk.

Ha mi nem tudjuk Istent megfigyelni és úgy megismerni, akkor arra vagyunk utalva, amit Ő elmond magáról. Isten pedig sok mindent elmondott magáról az emberiségnek. Mindazt, amit Ő szükségesnek és fontosnak tartott.

Ádám és Éva volt az első emberpár a földön, és Isten rendszeresen beszélgetett velük. Miután vétkeztek Isten ellen és megromlott a kapcsolatuk vele, Isten már ritkábban szólt az emberekhez. Legtöbbször Isten kiválasztott egy embert, akit aztán elküldött az üzenettel másokhoz is. Ezek a küldöttek átadták Isten üzenetét a többi embernek.

Őket az Ószövetség idején prófétáknak nevezték. Általában úgy kezdték az üzenetüket, hogy „ezt mondja az Úr”. Azért mondták ezt, mert nem a saját üzenetüket adták át, hanem az Istenét. Ezeknek az üzeneteknek egy részét le is jegyezték a Bibliában. Így elmondhatjuk a Bibliáról, hogy az Isten üzenetét tartalmazza.

Maga a Biblia így ír erről:

„Tudván először azt, hogy az írásban egy prófétai szó sem támad saját

magyarázatból. Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó; hanem a Szent Lélektől indítatva szólottak az Istennek szent emberei.” 2 Péter 1,20 -21

Isten felügyelte annak a lejegyzését és fennmaradását is. Ezért állhat az ma is a rendelkezésünkre, habár abból az időből nem sok iromány maradt fenn napjainkra.

Körülbelül kétezer évvel ezelőtt Isten elküldte az ő Fiát a Földre, és szólt általa is. Ő másképp kezdte a tanítását mint a próféták: „Bizony, bizony mondom néktek”. Az Atyától jött, és azt mondta el, amit ő ott látott. Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, a ki az Atya kebelében van, az jelentette ki őt. (János 1,18) - jegyzi meg a Bibliai is. Ezért Jézust úgy is nevezi a Biblia, hogy testé lett Ige, Isten szava. Jézus földi életében elmondott tanításának egy részét szintén lejegyezték a Bibliába.

Ezek az lejegyzések által pedig mi magunk is megismerhetjük Istent, hallhatjuk az Ő szavát. Ha olvasod a Bibliát, egy lelkész bibliamagyarázatát hallgatod, vagy ha egy Bibliát hitelesen magyarázó könyvet olvasol, akkor Isten üzenetét hallod. A Biblián keresztül ma is meghallhatjuk Isten üzenetét, és erre igen nagy szüksége van minden embernek. Ez nem azt jelenti, hogy minden ember így vélekedik erről. Azonban ha ezzel a lehetőséggel nem élünk, akkor nem fogjuk megismerni Istent igazán. Nem fogunk tudni vele megbékélni, nem fogunk tudni előtte kedves módon élni, és az örökkévalóságot tőle távol fogjuk tölteni. A képzelődéseink, találgatásaink, ábrándozásaink nem fognak helyes istenismerethez, és istentisztelethez vezetni. Istent igazán az Ő igéje által ismerhetjük meg.

Ezért olvasd a Bibliát naponta, hogy Isten útmutatása rendszeresen eljusson hozzád! Kezd az újszövetségi evangéliumokkal! A Biblia által Ő ma is szól hozzánk. Igyekeztek megismerni Őt!

„A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, Hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” 2 Timótheus 3,16 – 17.

A jegesmedve

A jegesmedvék, vagy más néven „tengeri medvék” nagyon jópofák. De vigyázat: ezek a LEGNAGYOBBAK a medvék közül. A súlyuk elérheti a 771 kg-t is, és megnőhetnek 3,4 m magasra is. Ezek a medvék nagyon okos vadászok, és remek úszók.

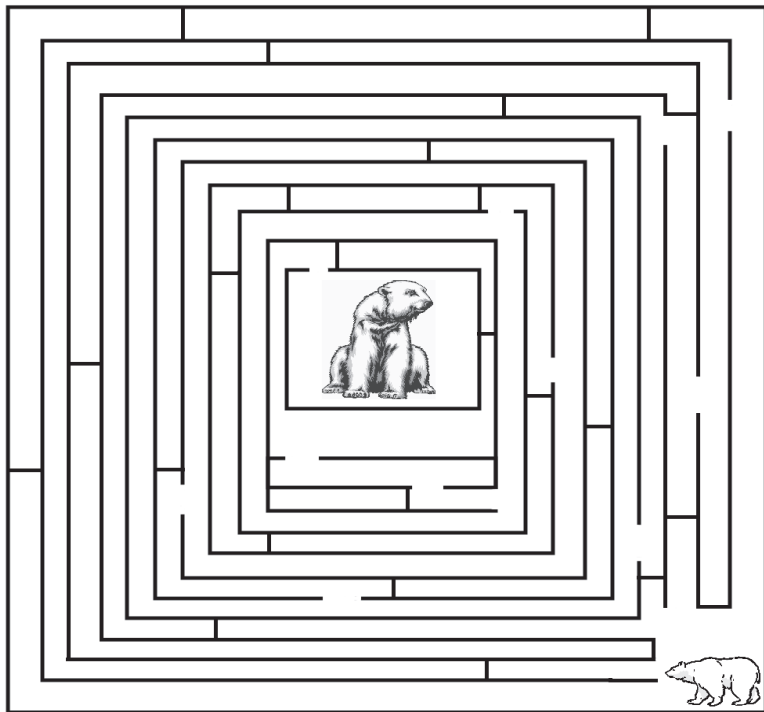
A medvéket Isten teremtette a teremtés 6. napján, kb. 6000 évvel ezelőtt.

Ez akkor volt, amikor Isten az összes szárazföldi állatfajokat teremtette.

A jegesmedvének a bőre fekete. Ez segít neki abban, hogy megőrizze testének a melegét. A bundája azért fehér, hogy beleolvadhasson a havas környezetbe. A nagy mancsai segítségével a jegesmedve 80 km-t is tud úszni pihenés nélkül.

Forrás: www.answersingenesis.org (engedélyezett fordítás)

A Közép- és Kelet Európai Református Presbiteriánus Egyház gyermeklapja.

www.reformatus.org

Kis Zarándok

Postacím: Cluj Napoca 400380 Otetului 18A. Romania

Elektronikus levélcím: kolozsvar@reformatus.org (Ro) vagy kgtmi@t-online.hu (Hu)

Telefon: 0040723368408 vagy 0040364109567 (Ro) vagy 003646412558 (Hu)

A fejlécen szereplő rajzot Vic Lockman szíves engedélyével közöljük.

